

تأثیر کود میکربی گوگرد بر جذب برخی عناصر غذایی در سیستم همزیستی سویا - برادی ریزوبیوم ژاپنیکوم

رضا قربانی نصرآبادی، ناهید صالح راستین و حسینعلی علیخانی

به ترتیب: دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و مربی گروه خاکشناسی، دانشگاه منابع طبیعی و کشاورزی گرگان، دانشیار و مربی گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

مقدمه

تولید محصول در خاکهای آهکی، همواره با مشکلات متعددی همراه است که بخش اصلی این مشکلات به غلظت زیاد یون کلسیم و بالا بودن pH خاک مربوط می‌گردد. دلیل وابستگی قابلیت جذب فسفر و برخی عناصر غذایی کم‌مصرف به pH، معمولاً در چنین خاکهایی این عناصر تثبیت شده و از دسترس گیاه خارج می‌شوند (۲ و ۵). گوگرد عنصری، پس از اکسایش در خاک می‌تواند علاوه بر نقش تغذیه‌ای مستقیم، بدلیل تولید اسیدسولفوریک، باعث کاهش pH خاک گردد و لذا بطور غیرمستقیم نیز بر افزایش جذب فسفر و دیگر عناصر غذایی کم مصرف مؤثر واقع شود. امروزه گوگرد متداولترین و اقتصادیترین ماده ای است که برای اسیدی کردن خاک به کار می‌رود (۴). سینگ وجوداری (۱۹۹۷) در آزمایشی مزرعه ای، تأثیر مصرف گوگرد را بر عملکرد و غلظت عناصر غذایی در بادام زمینی مورد بررسی قرار دادند. نتایج آزمایش نشان داد که گوگرد عنصری جذب تمامی عناصر غذایی اندازه گیری شده (Zn و Mn، Fe، S، K، P، N) را افزایش داده است (۱۰). کوماروسینگ (۱۹۷۹) در آزمایشی گلخانه ای، به بررسی اثر گوگرد بر جذب روی در ۴۵ و ۱۱۰ روز بعد از کشت سویا پرداختند و بیان داشتند که جذب روی در هر دو مرحله رشد با مصرف ۴۰ و ۸۰ مینی گرم گوگرد در کیلوگرم خاک افزایش یافت اما ۱۲۰ مینی گرم گوگرد در کیلوگرم خاک، موجب کاهش جذب روی گردید (۸). کلیسی و همکاران (۱۹۸۸) اثر گوگرد در جذب آهن، روی و منگنز را به وسیله سه گیاه ذرت، سورگوم و سویا در خاکی با ۴۰ درصد آهن مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان دهنده تأثیر مثبت و معنی دار گوگرد بر میزان جذب آهن، منگنز و روی نسبت به شاهد بود (۷). در مورد گیاه ذرت، بهبود جذب عناصر غذایی در اثر کاربرد گوگرد تلقیح شده با باکتریهای تیوباسیلوس، نسبت به گوگرد تلقیح نشده، گزارش شده است (۳ و ۲) ولی بر اساس منابع موجود، اطلاعی در مورد تأثیر مصرف توأم گوگرد و تیوباسیلوس بر روی سیستم های همزیستی تثبیت کننده نیتروژن در دسترس نیست. با توجه به تشدید اثر اسید زایی گوگرد تلقیح شده و امکان اثر منفی آن بر باکتریهای ریزوبیومی، این تحقیق با هدف بررسی اثرات متقابل مایه تلقیح های تیوباسیلوس و برادی ریزوبیوم ژاپنیکوم بر روی جذب عناصر غذایی توسط سویا انجام شده است.

مواد و روشها

این بررسی در یک آزمون گلخانه ای، بر اساس طرح بلوکهای کامل تصادفی به صورت فکتوریل بر روی دو خاک آهکی برداشت شده از مزرعه دانشکده کشاورزی کرج (FI) و مزرعه بخش تحقیقات خاک و آب کرج (SWRI) در چهار تکرار انجام پذیرفت. تیمارهای آزمایشی شامل چهار سطح گوگرد (S₀ تا S₃)، به ترتیب معادل ۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوگرم در هکتار و دو سطح مایه تلقیح تیوباسیلوس و برادی ریزوبیوم که به ترتیب T₀ و T₁ تیمارهای شاهد تلقیح نشده و R₁ و R₂ تیمارهای تلقیح شده با باکتریهای مذکور بودند. تیمارها بدین ترتیب اعمال شدند که در مرحله اول مقادیر گوگرد مورد استفاده برای هر گلدان به نسبت ۴ درصد با کود میکربی گوگرد مخلوط گردید و سپس به طور یکنواخت در ۲ کیلوگرم خاک فوقانی گلدان (حجمی ۳/۵ کیلوگرم خاک) توزیع شد. سپس گلدان ها به مدت دو هفته در دما و رطوبت مناسب نگهداری شدند. بذرهای سویا (رقم سحر) پس از ضد عفونی سطحی و جوانه دار شدن در شرایط سترون، به تعداد ۶ عدد در هر گلدان کاشته شدند و پس از ۱۰ روز، ۴ نهال در هر گلدان نگهداری شد. هنگام کاشت، هر بذر با یک مینی لیتر از سوسپانسیون کشت تازه برادی ریزوبیوم ژاپنیکوم، دارای ۱۰^۶ باکتری در میلی لیتر مایه زنی شد. سطح خاک هر گلدان با شن استریل پوشانده شد و در فصول دوره رشد، گلدانها در شرایط مناسب اطلاق رشد نگهداری شدند. برداشت گیاهان پس از دانه دهی در مرحله R₀ انجام شد. اندام هوایی

گیاهان هر گلدان از محل طوقه قطع گردید و پس از قراردادن در دمای حدود ۶۵ تا ۷۰ درجه سانتیگراد، وزن خشک آنها تعیین شد. پس از پودر کردن اندام های هوایی، درصد نیتروژن با استفاده از دستگاه میکروکلدال، فسفر به روش رنگ سنجی (رنگ زرد مولیبدات - وانادات) با استفاده از اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۷۰ نانومتر و آهن و روی با استفاده از دستگاه جذب اتمی، اندازه گیری شدند. برای انجام محاسبات آماری از نرم افزار MSTATC استفاده شد.

نتایج و بحث

بر اساس جداول تجزیه واریانس، اثرات اصلی مایه تلقیح تیوباسیلوس و باکتری برادی ریزوبیوم بر جذب نیتروژن، فسفر و آهن در سطح ۱ درصد معنی دار گردیده است. بیشترین مقادیر جذب فسفر توسط سویا در هر دو خاک مربوط به سطح سوم گوگرد (S_3) است. نکته حائز اهمیت این است که در تمام سطوح مصرف گوگرد، استفاده از مایه تلقیح تیوباسیلوس به همراه آن، مقدار جذب فسفر را به طور معنی داری ($P < 0.05$) افزایش داده است به طوری که بالاترین مقدار جذب فسفر، مربوط به تیمار S_3T_1 می باشد. مقدار جذب آهن نیز در اثر کاربرد گوگرد همراه با تیوباسیلوس افزایش پیدا کرده و در هر دو خاک تیمار S_2T_1 بهترین پاسخ را نشان داده است. افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی به ویژه فسفر و آهن در نتیجه مصرف گوگرد، توسط محققین مختلف گزارش شده است که این افزایش را به دلیل اسید سولفوریک حاصل از اکسایش گوگرد و تأثیر آن بر کاهش موضعی pH خاک دانسته اند (۱، ۵، ۶ و ۹). تشدید این فرآیند در نتیجه استفاده از مایه تلقیح باکتریهای اکسیدکننده گوگرد نیز در مورد گیاه ذرت به اثبات رسیده است (۳ و ۲). در هر دو خاک، حداکثر مقادیر نیتروژن جذب شده مربوط به تیمار T_1R_1 است که در آن دوکود میکربی حاوی برادی ریزوبیوم و تیوباسیلوس، به طور همزمان مورد استفاده قرار گرفته اند. مقدار نیتروژن جذب شده در تیمار T_1R_1 نسبت به شاهد T_0R_0 در خاک FF (دارای ریزوبیوم بومی) حدود ۱/۵ برابر و در خاک SWRI (بدون ریزوبیوم بومی) حدود ۸ برابر افزایش یافته است.

با توجه به یافته های فوق می توان نتیجه گیری کرد که باکتری تیوباسیلوس و برادی ریزوبیوم نسبت به هم دارای اثرات سینرژیستی هستند و کاربرد توأم مایه تلقیح های آنها می تواند در افزایش عملکرد سویا، بهبود تثبیت نیتروژن و افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی به ویژه فسفر و آهن مؤثر باشد.

منابع مورد استفاده

- ۱- اسدی رحمانی، ه. ۱۳۷۵. بررسی امکان پیش بینی ضرورت تلقیح سویا بر اساس تعیین تعداد باکتری برادی ریزوبیوم ژاپنیکوم و سنجش پتانسیل معدنی شدن ازت در خاکهای زیر کشت سویا. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
- ۲- بشارتی کلایه، ح. ۱۳۷۷. بررسی اثرات کاربرد گوگرد همراه با گونه های تیوباسیلوس در افزایش جذب برخی از عناصر در خاک. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
- ۳- بشارتی کلایه، ح. و ن. صالح راستین. ۱۳۷۹. تأثیر مصرف گوگرد و مایه تلقیح باکتریهای تیوباسیلوس بر مقدار آهن و روی جذب شده توسط ذرت در شرایط گلخانه ای. مجله علوم خاک و آب. ۷: ۶۳-۷۲.
- ۴- رشیدی، ن. و ن. ع. کریمیان. ۱۳۷۸. تأثیر گوگرد و روی بر رشد و ترکیب شیمیایی ذرت در یک خاک آهکی. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران، مشهد.
- 5- Deluca, T.H., E.O. Skogley and R.E. Engle. 1989. Band-applied elemental sulfur to enhance the phytoavailability of phosphorus in alkaline calcareous soils. *Biol. Fertile. Soils*. 7:346-350.
- 6- Kachhave, K.G., S.D. Gawand, O.D. Kohire and S.S. Manc. 1997. Influence of various sources and levels of sulfur on nodulation, yield and uptake of nutrients by chickpea. *J. Indian Soc. Soil Sci.* 45:590-591.
- 7- Kalbasi, M., F. Filsoof and Y. Rezai Nejad. 1988. Effect of sulfur treatment on yield and uptake of Fe, Zn and Mn by corn, sorghum and soybean. *J. Plant Nutrition*. 11(6-11):1353-1360.
- 8- Kumar, V. and M. Singh. 1979. Sulfur and zinc relationship on uptake and utilization of zinc in soybean. *Soil Science*. 128(6):343-347.

- 9- Pathiratna ,L.S.S., U.P. De, S.Waidyanatha , and O.S.Peries . 1986. The effect of appatite and elemental sulfur mixtures on growth and P content of controcema pubescens. Fertilizer Research.21:37-43.
- 10- Singh , A.L. and V.Chandhari.1997. Sulphur and micronutrient nutrition of ground nut in a calcareous soil. J. Agronomy and Crop Science. 179:107-114.